

מ"ת 16450/10/14 - מדינת ישראל נגד ב א ס

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 16450-10-14 מדינת ישראל נ' א ס (עציר)

בפני	כב' השופטת דבורה עטר
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	ב א ס (עציר)

החלטה

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של חטיפה ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות, בצוותא חדא עם אחרים.
2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו וזוהי הבקשה שבפני.
3. מכתב האישום עלה כי בעת הרלוונטית עבד כ א (להלן: "כ") כשומר במתחם ... (להלן: "המתחם"). המשיב וב א ס (להלן: "ב") וע.ס. (להלן: "המתלונן") הינם קרובי משפחה.

על רקע חוב כספי שחב ב למתלונן נפגשו השניים ובמהלך הפגישה הבהיר לו המתלונן כי אם לא יפרע את החוב יפנה להליכים משפטיים. ב ביקש מהמתלונן להתלוות אליו ל...בטענה כי ישלם לו את החוב. המתלונן נענה לביקשתו ויחדיו נסעו למתחם. ב ביקש מהמתלונן פעם נוספת לוותר על תשלום החוב ומשעמד המתלונן בסירובו היכה אותו ב בכל גופו עד שהחל לדמם מאפו וקרע את חולצתו.

המתלונן הצליח להימלט כשב בעקבותיו. בשלב זה הצטרפו למרדף גם המשיב 1 שרץ בעקבות המתלונן והמשיב 2 כשהוא נוהג ברכב. המתלונן נתקל בעוברת אורח וזעק לעזרתה. או אז הדביקו אותו המשיב 1 וב אחזו בו בעוד המשיב 2 מגיע למקום עם הרכב. כ וב הרימו את המתלונן, היכו אותו והכניסו אותו בכוח לרכב. בעת שב הבחין כי עוברת האורח מצלמת אותם נטל ממנה את מכשיר הטלפון הנייד שלה והמשיב המשיך בנסיעה.

כ וב לקחו את המתלונן לחניון (להלן: "החניון") ושם היכו אותו ודרשו ממנו לוותר על החוב. כ נשאר לשמור על

עמוד 1

המתלונן בעת שהמשיב וב נסעו לקנות חולצות למתלונן ולכפאח ולאחר מכן החזירו את המתלונן לביתו שב.

4. ב"כ המשיב הסכים אמנם לקיומן של ראיות לכאורה ואולם ציין כי חל בהן כרסום בהקשר למשיב. ובקליפת אגוז לאור העובדה כי המתלונן טען שהמשיב נקט כלפיו באלימות רק בהודעתו השניה. עוד טען ב"כ המשיב כי חלקו של מרשו התמצה בנהיגת הרכב עבור מעסיקו ב.

5. ב"כ המבקשת טענה בדבר דיות התשתית הראייתית הלכאורית בציינה כי המתלונן טען לנקיטת אלימות מצידו של המשיב כבר בתשאול שנערך לו ביום 21.9.14 וסירב לחתום על תמונתו בטענה כי הינו עבריין וחושש מפניו. עוד לדבריה המתלונן טען כאמור גם בעימות שנערך בין המתלונן לכ. הוסיפה וציינה ב"כהמבקשת כי בכל מקרה שותף המשיב לאלימות שננקטה כלפי המשיב ולו על ידי אחרים, בעת שבאותה העת נכח במקום.

באשר לראיות לכאורה

6. גרסתו הראשונית של המתלונן באה לידי ביטוי בתשאול שנערך לו ביום האירוע, 21.9.14. הנ"ל גולל את נסיבות האירוע, כמפורט בכתב האישום ואף ציין במפורש כי הוכה בחניון על ידי כל השלושה.

7. באותה העת גם זיהה המתלונן את המשיב בתמונה שהוצגה לו ואולם סירב תחילה לחתום עליה, מפאת חששו מהמשיב, אותו הגדיר כעבריין.

8. בהודעה שנגבתה מהמתלונן באותו היום, חזר ופירט את מהלך הדברים ואת חלקו של המשיב. ואולם בעת שנתבקש לפרט על ידי מי הוכה בחניון, טען כי הוכה אך על ידי ב וכ.

עובדה זו לא נעלמה מעיני ו לאשורה במסגרת ההליך העיקרי. ואולם לא יהא בה כדי לחתור תחת כלל גרסת המתלונן בשלב זה, תוך מתן הדעת לכלל העולה לכאורה מגרסתו באשר למעורבותו של המשיב, כמפורט לעיל וכפי שיפורט עתה והחשש שהביע מפניו.

9. בעימות שנערך בין המתלונן לכ, ביום 23.9.14 שב המתלונן וטען כי הוכה בחניון על ידי כל השלושה בציינו כי איימו עליו ודחפו אותו ופירט כי ב והמשיב "נתנו לו כאפות".

10. העובדה כי גם המשיב נקט כלפיו באלימות באה לידי ביטוי נוסף בהודעת המתלונן מיום 6.10.14. בעת שהוטחה בפניו גרסת המשיב השולל זאת, שב וציין המתלונן כי הוכה על ידו בחניון בציינו " **הם הרביצו לי ונתנו לי כאפות לפנים ואגרופים לבטן ובכל הגוף**".

ויצוין כי גם בהודעה זו סירב המתלונן לערוך עימות עם המשיב בציינו: "הוא יצא עוד כמה חודשים הוא יגמור עלי." "

11. תמיכה לכאורה בעדותו של המתלונן נמצאה בעדותה של עוברת האורח.

12. ובכל מקרה משעלה לכאורה כי המשיב נטל חלק פעיל באירוע, ולא נקלע אליו שלא במכוון, מכוח עיסוקו כנהג, כטענת בא כוחו, הוכחו לכאורה העבירות המיוחסות לו, למצער, מכוח דיני השותפות.

13. לאור סך כל האמור לעיל בנסיבות אלה מצאתי לקבוע כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית מספקת להוכחת המיוחס למשיב בכתב האישום.

ניתנה היום, ט"ז חשוון תשע"ה, 09 נובמבר 2014, בנוכחות המשיב, ב"כ המשיב עו"ד אזולאי וב"כ המבקשת עו"ד גבי פאר.